

ԱՐՅԱՆԻ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ԳԻՄՈՒՄԸ ԱՆԻՍՏԻ ԳՐՈՂՆԵՐԻՆ

Տրչակից եղբայրները:
Արդեն մեկուկես տարի է, ինչ որ քննարկված վիճակ է տիրում պատմական Արցախում և ավերիչ եղբայրների պատմադրած վեճերի մեջ միացող Հայաստանում:

Մեզ յոթ տասնամյակ առաջ խորհրդային երկրի վարչապետ, մեծագույն ոճրագործ Ստալինի միջամտությամբ, Հայաստանից բռնությամբ խլվածքին երա երկու պատմական մարզերը՝ Լեռնային և Արցախը: Հայաց մեծ եղեռնից՝ 1915 թվականից և Առևտնային Հայաստանի կորստից հետո, զա երկրորդ սերագործությունն էր հայ ժողովրդի նկատմամբ: Լախի ղեկավարում այլևս հայ չի մնացել: Արցախի կառավարությանն ուզում է ամեն կերպ նման Բարեկամություն կիրառել նաև Լեռնային Արարացի հայ ազգաբնակչության նկատմամբ: Մեկուկես հնագույն հայկական Բաղա՛ Լույսին ա՛վերվել է զարանգրվել 1920 թվականի գարնանը, զավո՛ւ, այնտեղ ևս այսօր հայ չի մնացել: Եվ հայկական այդ հնագույն սրբավայրի Երվանդ, ուր թաղամեկում ու տպագրվում էին այնպիսի մեծերի գործեր, ինչպիսիք են Քալիստոն ու Գրիգոր, Պարթևներ, Լեւոնտովը, յառ սպիտակ, վաղուց չի գործում: Ավերվում են շարժարձեր, եզակի հուշարձաններ: Կարավ, որբերությունը խտանում է ամբողջ Լեռնային Արարացում, սին թե ինչու մենք՝ արցախցիներս, միանամուս ուժերով էլ են պայտար՝ այդ անարդարությունների ու բռնությունների դեմ:

Մեր ժողովրդի պատմության ամենից զմեկ պահերին իրենց արդար ձայն են բարձրացրել Անատոլ Զեանոն ու Ռեմոն Ռոպեր, Լանոնն ու Արզնի Կարաբեկչիկ, Վալերի Թյուսովն ու Մանգիմ Կուկին... Իդար երանկ, որոնց համար թանկ են ժողովուրդների խաղաղ գոյատևությունն ու ազատությունը, մարդկային սերն ու անպարտությունը:

Լեռնային Արարացի պարզեմը՝ խորհրդային իշխանության տարիներին բարձրագույն է մի Բանի անգամ և, զերախտարար, ոչ միայն չի լուծվել, այլև խեղդող շարժող մարդկանց, որոնց թվում էի չեն և արվեստագետները, բոնի կերպով առաջանել են հայրենի հողից: Իսկ անցյալ տարի Լեռնային Արարացի մարզային խորհրդի նստաշրջանը և կուսակցության մարզկոմի պլենումը մեկ անգամ չէ, որ որոշումներ են կայացրել արցախյան հարցի արդարացի լուծման վաղին: Բայց առայսօր խեղդող մեռում է չլուծված: Ինչ խա՛ս, մեր բոլոր նույսերը մենք կապում ենք վերակառուցման հետ, որ ծավալվել է մեր երկրում, աչխարհի բոլոր առաջադեմ մարդկանց հետ: Մենք գիտենք, որ հին ձևով շարունակելն արդեն անհնարին է: Մենք պահանջում ենք մեր ազգային ինքնարժանի իրավունքը, ուզում ենք, որ ոչ մի ազգ չլռեանա շուրի ազգի վրա, մենք ուզում ենք մայր ժողովրդի զբոսում ապրել, ծաղկեցնել մեր մայրենի մշակույթն ու արվեստը: Ինչպե՛ս կարելի է ահեհետականորեն մի Բանի հատվածների բաժանել Լույս լեզուն, Լույս արվեստն ու մշակույթն ունենալ ժողովրդին և, զրանով իսկ, կասեցնել նրա ազատ ամեն ու զարգացումը: Իս անբնական է և հակամարտակալին:

Ամեն մի իսկական գրող, անշուրտ, ազնվության, արդարության լատագրով է: Ուրեմն՝ չթողնենք, որ աչխարհի առաջ ոտնանարվեն հայ ժողովրդի իրավունքները: Դրոզր պատասխանատու է այն ամենի համար, ինչ, հիրավի, կատարվում է մարդկային վրա: Մենք՝ Արցախի գրողներս, կոչ ենք անում, այս զոխարին ժամանակագրությունում սատար կանգնել արդարությանը, ձեր ձայնը միացնել Արցախի մայր Հայաստանին վերամիավորելու համար:

Թող հողըն արդարությունն ու խաղաղությունը ամբողջ մոլորակում:

Ի խորոց սրտի շնորհակցում ենք «Արցախ» գրական-գեղարվեստական, հասարակական-քաղաքական նոր հանգեղի ծնունդը: Հանգեղանք ենք, որ նոր հանդես կառուս առաջնագույն գրողների դարձնեց և իր ուժերի ներսին լախով կանխարկի դեմոկրատիայի ու երասարակալության գարգացումը: Հանգեղի կողմակիցն ստեղծարարական ոգեշնչում և նրա շնորհակցներին՝ բոլոր սպասումների իրականացում ենք ջանկատում:

ԽԱՆՍ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐՏՈՒՄԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Բանկազին բարեկամներ,

Արցախ աչխարհի մեր գրակցներ:

Հայ գրողներին սնտանան ուրախակցում կատանեց «Արցախ» գրական-գեղարվեստական հանդեսի լուս ղեկավարն լուրը:

Շնայ ու լաղված երկրի շարակի մեջ, վերապես, հազվագուտ աեղի ծագեց միմայն շնորհակցելու: Բազմաթիվ կորուստները մեջ (երապես եղալ առաջին ծնունդը՝ առաջին արատեչ ջայը այցանյան հիկալուրց երդի վրա հաստատուղ ճաշոցյան ոգեշնչան անրոցի կարուցին... Ուրեմն, ուրախանեց, ժպտեց ու ծիծաղեց լխարք, ջակի որ այն ժողովուրդը, որ կարող է աջունցի միջոց ծիծաղել՝ անմահ է, ու՛ գանեց երուս վանելու զնոր քանուրոյունը և նորամիկ «Արցախի» մատուց արմատեղը թաղանեց ուրախության լուսակող ակիջի մեջ, որպեսզի նրա բեթըլ թաղի լինի, որպեսզի նրա ծաղը կանգուն մա եղիք ու եղիք տալիսն և մեր մաների օրհնությունը ջողի նրա ձայնային և որպեսզի նա հաղորդի իուսին, հախախի ու աբաբությունը: Թող այս ուրախությունը սնոր դառնա Լույսեր ուրախությունների, մինչև այն մեծ ցնեղության օրը, երբ Արցախը կմիանա մայր Հայաստանին:

Բարի եթթ ենք ջանկատում «Արցախին» և շնորհակցում ենք բոլորից, ինչպես նաև հանդեսի բազմահազար ղեկեղցրներին:

ԱՆՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐՏՈՒՄԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Շնորհակցում ենք ձեզ հայկական Լույ հանդեսի՝ «Արցախի» լույսընծայման կապակցությամբ: Դա խրոզր իրասարժություն է մարդի հոգևոր կյանքում և մի իմպակտ տուն՝ ինչպես ղեկեղցրներին, այնպես էլ գրողների համար: Վստան ենք, որ Լույ հանդեսը լուս արժանույն կշարունակի անարայան դարաբան էին ու ջարդի ականությունները: Նորակող հաջողություններ և ստեղծարարական թրիլներ ենք ծաղրում ձեզ, թանկագին թարնյամեր:

ԽԱՆՍ ԳՈ ջարտուդար, ԽԱՆՍ ԳՈ իս գրակալության խորիցի Լախարգի ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԳՈՒԴԻՆ
Խորիցի պատասխանատու ջարտուդար՝
ՍԱԲԵՐՍ ՕՂԱՆՅԱՆ

ԱՐԿԱՐԻ

Բանկազին բարեկամներ: Ի սրտե շնորհակցում ենք ձեզ «Արցախ» գրական-գեղարվեստական հանդեսի անդրակի ձայնի լուս ղեկավարն աթիվ: Անկեղծորեն հախատում ենք, որ նոր հյասարակությունը կառուս Լեռնային Արարացիի հայ ժողովրդի վառ տաղաներին: Խախաբեղող, ստեղծարարական լախարգիլն ականությունների ժառանգորդն ու ջարտունակուղ: Հախատուցանք ենք, որ հանդես իր գործունեությամբ կնառայի ինտելեկտուալիզմի ոգու ակրակողմանը և խորիցիային եղբայրական գրակալությունների փրխալարն հարստացանը:

ՊՐՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՆԵՔԻ ԽՐԻՍՏՈՒԿ

«ԱՐԿԱՐ» ՀԱՆԴԵՍԻ ԳԱՏՈՒՄԱՐԺԱՆ ԽՍՐԱԳՐՈՒԹՅԱՆ

Հայկական հանդեսներու Լախարգի «Բազմալեզու» նորամիկ «Արցախ» հանդեսի խախարգրութան Լույսըն կրտազին շնորհակցումը, Լախարգի, որ «Արցախ» գրական խորիցիակնը նոր սյտեղեղու իրագործման, ի զարգացումն Հայ Աջակցությունն ևս ազալին խորունկ ինչակալություններ:

Լախարգին ջանկություններով՝

Լ. ՆԵՐՍԵՍ ԿՐՏ. ՏԵՐ-ՆԵՐՍԵՍԵԱՆ

Առաջնորդ Միխայելան (Բաբանություն), Լախարգի Ս. Ղազարու Միխայելան (Ալաբերդյան)